

શ્રી બાળમિત્ર સ્તવનાવળી.

રચનાર.

અહમદનગર જેન પાઠકાધ્યક્ષ
યતિ મનસુખલાલ નેમચંદ્ર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

બાળમિત્ર સભા.

અહમદનગર.

મુંબઈ.

રાજ્યભક્ત પ્રી-ટીંગ પ્રેસ.

સને ૧૮૯૬ સંવત ૧૯૫૨

કીંમત ૦-૨-૦

સર્વ હક સ્વાધીન.

શ્રી
બાળમિત્ર સ્તવનાવળી.

રચનાર.

અહમદનગર જૈન પાઠકાવ્યક્ષ
યતિ મનસુખલાલ નેમચંદ્ર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા
બાળમિત્ર સભા.

અહમદનગર.

મુંબઈ.

સન્ન્યભક્ત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

સને ૧૮૯૫ સંવત ૧૯૫૨

ક્રીમત ૦-૨-૦

સર્વ હક્ક સ્વાધીન.

અર્પણ પત્રિકા.

માનવંતા શેઠજી સાહેબ,
પટવા મોતીલાલ રૂપચંદ
સાહેબની શેવામાં.

આપ માયાળુ સાહેબ સ્વધર્મના ઉત્સાહી
છો તથા યથાશક્તિ ધર્મ કાર્યમાં હરેક વખત
આશ્રય આપો છો. ધર્મોન્નતિ લાયક કાર્યમાં
આપ મુખારકખાદી મેળવો છો તથા સર્વોત્તમ
ઉત્કૃષ્ટ કાર્યમાં આપ ઉત્સાહી છો. ઇત્યાદિક શ્રેષ્ઠ
ગુણોથી આ પુસ્તક આપનેજ અર્પણ કરવામાં
આનંદ માનું છું.

તા.

અહમદનગર.

કર્તા

એમ. એન. પંડીત.

શ્રી

બાળમિત્ર સ્તવનાવળી.

શ્રી આદિનાથનું સ્તવન.

નૃપાલ કોપ શાંતવીન એ રાહ.

શ્રી આદિનાથ આપને નમું વરી,
 પ્રભુથી પ્યારો નાહીં છે જગાંતરી;
 નાભિનંદન કરું વંદન હે વિભુશ્વરી;
 અરે પ્રભુ નમુ તુને ખરે અરિ કાપો કર્મ રૂપરી.

શ્રી આદિનાથ. ૧

ચોરાશી લક્ષ યોનીમાં રહ્યો કરી,
 નાળ્યો પાર કોઈ વાર અતિ ભવાંતરી;
 અરે, જના, ધરો, મના, જે જગતમાંહેજૈન ધર્મ
 સાર રૂપરી. શ્રી૦ ૨

બાળમિત્ર ગાય છે આનંદ કરી,
 અહમદનગરી કહે કરગરી વિનતી ચિત્તધરી;
 અરે, નરા, કરો, ત્વરા, કાં ગુમાવો મનુષ્ય ભવજે
 રત્ન રૂપરી. શ્રી૦ ૩

શ્રી અજીતનાથનું સ્તવન.

સખ જૈની આવો આવો, દયો મનુષ્ય ભવનો
લહાવો;

અરિહંતનાં ગુણ ગાવો, જીનરાજ મહારાજ. ૧

આ મનુષ્ય ભવ જે લાધો, તે માંહે કાર્ય સાધો;

શ્રી અજીત નાથ આરાધો, જીનરાજ મહારાજ. ૨

નહિં માત સુત દારા, ન પીતા બંધુ તારા;

છે સંસાર અસારા, જીનરાજ મહારાજ. ૩

એવું જાણી જગો, કુકર્મ સર્વ ત્યાગો;

મુખેથી મોક્ષ માંગો, જીનરાજ મહારાજ. ૪

એ બાળમિત્ર ગાવે, પરમ સુખ પાવે;

રહી નગર માંહેં ધ્યાવે, જીનરાજ મહારાજ. ૫

શ્રી સંભવનાથજીનું સ્તવન.

ત્રિતાલ ચોપાઈ—પ્રભુ પાસનું મુખડું.

સંભવ જીનજીનું મુખડું શોહે, નયણા દેખી જગત

સદુ મોહે;

ચાહિણી પતિ સમ વદન વિશાળ, તસ અર્ધાકારે

દીસે ભાસ;

કાંતિ કનક સરખી સારી, ઈંદ્ર ચંદ્ર રૂપે ભવ હારી;
 સાવથીમાં હોતો દુકાળ, પ્રભુ જનમતાં થયો
 સુગાળ;
 ધાન્યનાં ત્યાં સંભવ થાય, દ્રવ્ય સંભવથી
 નયરી સોહાય;
 ફક્ત ફુલ સંભવ થયા સાર, તેથી વરત્યો ત્યાં જય
 જયકાર;
 રાય છતારી વીચારી આમ, સંભવથી પાડ્યું
 સંભવ નામ;
 એવા સંભવ કરજો અમને, બાળમિત્ર અરજ કરે
 તુમને;
 અહમદ નગરમાં રહેતાં ઉદ્ધાસ, મુની મનસુખની
 પુરો આસ.

શ્રી અભિનંદન છંદ સ્તવન.

ગજલ. આજ આવી રાજ હજુરમાં એ રાહ.

અભિ નંદન આજ આનંદમાં, તુમ દર્શને ધર્મ
 સુભ મતી,
 એક દુષ્ટ કુલટા છે સહી; પૂર્વ ભવતું વેર કાઢ્યું સહી;

અહો નિશ મારે પાછલ પડી, મતી ભૂષ્ટ કીધી,
 મારી અતી. અ ૧
 એવી દુષ્ટ છે જે કુમતી, જસ સોબતેં હોય દુર્ગતી.
 તે દુષ્ટા દુર નિવારીને, આપો અમોને સુમતી.
 અ ૧૦ ૨
 રહી નગરમાં મન મગન થઈ, બાલ મિત્ર અતિ
 આનંદથી,
 માંગે મુખેથી એમ કહી, આપો અમોને શીવ
 ગતી. અ ૩

શ્રી સુમતી નાથજીનું રતવન.

અવર મદન અલગેલો-એ રાહમાં

સુમતી જીનેશ્વર તારો ભવાબ્ધિથી સુમતી જીને-
 શ્વર તારો.
 નયરો કેશવ્યા ધન તુજ ધરણી, જનમ્યો સુમતી
 જન પ્યારો. ભવાં ૧
 દુગ દીપક મેઘરથ રાત્રનાં, ત્રણ જગતને તારો. ૨
 મંગલા માતા મંગલ ઉદરી, પ્રસવે સુમતી જન
 સારો. ભવાં ૩

શશિસમ સોહે વદન પ્રભુનું, કેંચ સંછન હીત-
કારો. ભવાં ૪
સુમતી દાતા સમકીત'આપો, કુમતી દુર નિવારો. ૫
આપ હજુરે લેજો અમને, છુટે આ જનમારો. ૬
બાલ મિત્રના પ્યારા પ્રભુજી, મનસુખ દાસ તુમા-
રો. ભવાં ૭

શ્રી પદમ પ્રભુ સ્તવન.

હોરીની રાહ સાંવરેસે કહીયો મોરી-એ રાહ.

પ્રભુપદમ જનંદજી પ્યારા. એ ટેક.

સુશિલા માતા ઉદરે આબ્યા, ચક્રિદ સુખન ગુણસારા;
સંછન શોહે રક્ત કમલનું, નયરી કેસંબી વશનારા;
પ્રભુજી તો મોહન ગારા. પ્રભુપદમ જનંદજી ૧
દ્વાદશી કારતીક વદની સોહે, જનમ તીથી ગ્રહ
સારા;

કુલ ઈક્ષવાકું દિનકર પ્રગટયો, શ્રી ધર કુલ શણુ-
ધારા;

પ્રભુ સબ જન હીતકારા. પ્રભુપદમ જનંદજી ૨
અહમદ નગરે આજ આનંદે, ગાવે ગુણ તુમ સારા;

જાલ મિત્ર કર જોડી પ્રભુને, પાવે ભવદધિ પારા;
ભવો ભવ શરણુ તુમારા. પ્રભુપદમ જનંદજી ૩

શ્રી સુપાર્શ્વનાથનું રતવનં.

જનઝરાની રાહ.

સુપાર્શ્વ જનંદ પ્રભુ પ્યારા, મુજ સ્વામી મોહન
ગારા, એ-ટેક
વણારસીનાં તુમે વાશી, માતા પૃથવી મન ઊં
હ્લાશી; જ
રાય પ્રતિષ્ઠિત કુલ શ્રંગારા, મુજ સ્વામી મોહન
ગારા. ૨
જેષ્ઠ સુકલ દ્વાદશી સાર, જનમ્યા ત્રિજગદા
ધારજી,
તુલસીનાં ધરનારા, મુજ સ્વામી મોહન ગાર. ૨
મધ્યમ ઐવેયકથી આવ્યા, વાન કંચન સમ
સોહાવ્યા જી,
ઊંચા દ્વીશત ધનુષ્ય છે સારા, મુજ સ્વામી મોહન
ગારા. ૩

પૌશલાખ પુરવતું આયુ, દીનકરથી તેજ શવાયું જ,
છો સ્વસ્તિક લાંછન ધરનારા, મુજ સ્વામી મોહન
ગારા. ૪

પ્રભુ તુમ દરસન મન ભાવે, મુની મનમુખ તુમ
ગુણ ગાવે જ;
છો બાલમિત્રના પ્યારા, મુજ સ્વામી મોહન
ગારા. ૫

શ્રી ચંદ્ર પ્રભુજનું સ્તવન.

રાગ માલ-મેવાડો મલી-એ રાહ.

ચંદ્ર પ્રભુ ચિત્ત ચોરી લીધું, દેખાડી દેદાર,
મન મોહાવ્યું માંહરું મને દેખાડી દેદાર.
ચંદ્ર પુરા નયરી વિષે મહાસેન રાજન;
લક્ષમણા માતા ઊદર પ્રભુ આવ્યા પુરૂષ પ્રધાનરે. ૧
લાંછન શોભે ચંદ્રનું કાંઈ ગુણ અનંત પ્રધાન,
દર્શન કરતાં આપજો કાંઈ શિવરમણીનું દાનરે. ૨
નયણા કમલ કચોલડા કાંઈ નારા શુક સમસાર;
સમ્યક્ત દૃષ્ટિ જીવને પ્રભુ તાહરો છે આધારરે. ૩

ચીત્તમાં લાગી ચટપટી લટપટ મન લોભાય,
ખટપટ શિદ્ધ વધુને માટે આવે છે મુજ દાયરે. ૪
એકલા આપ વરીને બેઠા કરીયે સેવક સાર,
બાલ મિત્ર શુભ વંદન કરતાં વીનવે વારંવારે. ૫

શ્રી સુવિધિનાથ સ્તવન.

છે અધર સુધારસ પાન ચતુર નર પ્રેમ થકી કરીયે.

એ રાહમાં.

નવરંગી આંગી આજ દીલમાં ધરીયે,
રસ અમૃત ભગતી પાન ચતુર નર પ્રેમ થકી કરીયે,
જઈ જીન મંદીરમાં આંગી નવ નવ રચીએ,
પલ પલ વારે જીન નામ દહ્યમાં ધરીયે;
તો મોક્ષાલયનું દ્વાર સત્વરે વરીયે. રસ અં ૧
રૂમ હૂમ છૂમ છૂમ પગ થકી નૃત્યને કરીયે,
ત્યા ચૈત્યાલયમાં ગીન જ્ઞાન આદરીયે,
તો ભવ સાગરનો પાર સત્વરે વરીયે. રસ અં ૨
ગ્હી અહમદ નગરે બાલ મિત્ર મુણુ ગાઘરે,
પ્રભુ ભગતી કરતાં અનંત સુખને પાઘરે,
તો સુવિધિ જીનેશ્વર ભજતાં સુખીયા થઈયે. રં ૩

શીતલનાથ સ્તવન

શીતલનાથની શીતલતા છે ભારી, તારા દરશને
 કષાય જાય હારી,
 શશિ સમ વદન શીતલ કારી, કમલ સમનેત્ર તેજ
 ભારી ૧ શીતલનાથની;
 કટી જાણે કેશરી લંકારી, સ્વરૂપમા જાય ઇંદ્ર ચંદ્ર
 હારી ૨ શીતલ નાથની,
 કાંતી તારી છે કામણુગારી, રૂપ દેખી જવું બહી
 હારી ૩ શીતલ નાથીન..
 જગત વત્સલ પ્રભુ હીતકારી, ઇંદ્ર ચંદ્ર સેવાકરે
 તારી ૪ શીતલ નાથની,
 ભવી જીવને શીતલ કારી, બાલ મિત્રને લેજે તારી
 ૫ શીતલ નાથની;

શ્રેયાંસ સ્તવન.

માહું લગાડો તો મારા સમ છે સહુ જીરે—એ રાગ.
 શ્રેયાંસ પ્રભુજી તુમે સહાય કરો મારીરે,
 આપણો કિંકર જાણી ઉતારો ભવપારીરે,

વિષ્ણુ પીતા કુલે આઠ્યા વિષ્ણુ માતા તારીરે
 જગત વચ્છલ પ્રભુ તું છે આનંદ કારીરે;
 ખડગી લંછન પ્રભુ સોહ સુખકારીરે,
 કૃષ્ણ એક અરજ સ્વોકારો પ્રભુ મારીરે,
 દુષ્ટ એક રામા મારી ભારે પડી ભારીરે,
 લીધું લુટી દ્રવ્ય મને બહુ માર મારીરે;
 લોકોમાં સન્નવી મને કર્યો છે ખુવારીરે,
 નામે છે કુમતી તેને કાઢો પ્રભુ ન્યારીરે,
 અહમદ નગર રહી કરે અરજ સારીરે,
 ખાલ મિત્ર ગાય છે આનંદ હિત કારીરે.

વિમળ નાથ સ્તવન.

પુન્ને દેવ કરો તુમ સેવ કુકર્મો તનનનનન તુટે.
 જગતમા સાર રૂપ એક જૈન ધરમ,
 એસા જની મિથ્યાત્વકું છોડેગે હમ,
 તનકા ક્યા ભરોસા નિકલ જવેગા હમ. પુન્ને ૦ ૧
 બન્ને બન્ને પ્રભુકું ક્યા સગતા હે દામ,
 સખસે આગે પ્રભુકા હમ લેવેંગે નામ,

સૈવે જો વિમળનાથ હોવેગા કામ. પુજે દેવ૦ ર.
બાલ મિત્ર પુજે ચંદન કેશરસે ચંગ,
ચાલો પુજે પ્રભુજીકે નવ અંગ.
કહે કર જોડી મનસુખ મનરંગ. પુજે દેવ૦ ૩:

શ્રી વાસુપુજ્ય સ્વામીનું સ્તવન.

ગમકા તરાના એ રાહ.

વાસુ પુજ્ય વિલાશી, અંપાના વાશી, પુરો
અમારી આશ,
કરં પુજ્ય હું ખાશી, કેશર ધાશી, પુજ્ય સુવાશી
પુરો એ ટેક;
ચૈત્ય વંદન કરં ચિત્તથી પ્રભુજી, ગાઊં ગીત
રશાલ.
એમ પુજ્ય કરી વિનતી કર્ણધું, આપો મોક્ષ વિશાલ,
દિયો કર્મને કાંસી, કાઢો કુવાશી, હમ જય
નાશી. ૧ પુરો.
સંસાર ઘોર મહો દધિથી, કાઢો અમને બહાર,
સ્વાસ્થના સદુ કોઈ સગાં છે, માત પીત પશુનાર;

બાલ મિત્ર ઉદ્ધારી વિનય વિલાસી. અરજી ખા-
શી. ૨ પુરે

શ્રી અનંત નાથજીનું સ્તવન.

ભેખરે ઉંતારો રાજ ભરથરી એ રાહ

અનંત મુજ મુજ તારજો એ—ટેક,
અવગુણ મુજમાં અનંત છે, તુમ ગુણ અનંત અ-
નંતજ;
મોહરાય વશ હું પડ્યો, તુમે તો કીધો તસ અંતજ
અનંત,
હું રાગી ધણો લાલચી, તુમે તો થયા વીત રાગજ.
રાગ દ્વેષ મુજ ટાલિયેં, ચાર કષાયનો ત્યાગજ,
અનંત ૨
પાપ અનંતા મેં કર્યા, કુડ કપટનો છું ગેહજ;
આ પાપીને ઊધ્ધાર શો, છો તારક નિશંદેહજ,
અ. ૩
તુમ સમ તારક કોઈ નહી, મુજ સમ પાપી
ન અન્યજ,

કરણુ નજર હવે કીજયે, તો થાઉં ધન્ય ધન્યજી
અ. ૪

ભવ ભવ ભટકયો તુમ વિના, હવે મલીયા
ભગવંતજી,
બાલ મિત્રને દીજીએ, અક્ષય જ્ઞાન અનંતજી
અનંત. ૫

શ્રી ધર્મનાથનું સ્તવન.

પ્રભુ ધર્મનાથ (૨) તુમે ધર્મ તણા છો દાતા,
તુમ વિના અનંત ભવ રખડ્યો પણ મુજ મલી
નહીં કાંઈ શાતા. ૧

હવે તુમ છોડો (૨) પકડ્યો છે પ્રભુ કરો એક મુજ કોમ,
મમ ધરમાં જે તસકર છે તે કાઢો તમે તમામ. ૨
મહા મેહેનતથી રહું મેલવું દ્રવ્ય અપાર,
ચાર ચોર લુટી કરી મારે છે મને બહુ માર. ૩

તશ ભગની (૨) પંચ મહા દુષ્ટ કૃત્ય કરનારી,
તે તસ જાતની સાથે મલી બહુ પાપ કરાવે ભારી. ૪
મમ મિત્ર આવે (૨) મુજ ધર માંહે કોઈક વાર,
જાત ભગની ભેગા થઈ કાઢે છે તેને બાહાર. ૫

મુજ ઘર કેરો ર છે અશ્વ મહા મદ માતો,
 તે પણ-તેણે કબજ કર્યો છે કહું કેટલી વાતો. ૬
 દરશણ કરતાં ર મેં ઓલખીયા ભગવાંન,
 બાલ મિત્રની અરજ સ્વોકારી દેને અક્ષય જ્ઞાન. ૭

શાંતિનાથજીન સ્તવન.

પ્યારી બેની તમે સમાવળે-એ રાગ.

પ્રભુ શાંતિનાથને સમરજે, જીનરાજ પ્રભુનું ધ્યાન
 સદા તુમે મનથી ધારજે;
 શાંતિનાથ ધ્યાવો સુખી થાવો લ્યો લાવો શ્રાવક
 મુજમાં આવી રૂડા ગુણથી ગાજજે. પ્રભુ ૦ ૧
 પાપ ત્યજજે પ્રભુ ભજજે અરિદમજે કર્મ રીપુને
 મારી જલહી શીવમાં જવજે. પ્રભુ ૦ ૨
 ગુણ ગાવે ભગતી ભાવે બહુ ધ્યાવે, અહમદ નગ-
 રના બાલ મિત્રને પ્રેમે પાજજે. પ્રભુ ૦ ૩

શ્રી કુંથુનાથજીનું સ્તવન.

મુખથીરે માંગુ પ્રભુ તુમ પાસે, આપો મોક્ષ રતન,
 શીવરમણી નહીં છોડું પ્રભુજી, નીશ્ચે એહ વચન.

શીવ વધુ વરવા, મોજને કરવા, મનમાં રાખુ માન,
ભવ સ્થિતી પાકે, સમકીત સાંજે, આવીશ કરતો
ગમન. શીવરમણી૦

ક્રોધ તજવજે, માન હરવજે માયાને મારજે માર;
લોભ નહારાનો ભય ટાલો, મુજ પર રાખી મન.
શીવરમણી૦

સુખને કરજે દુખને હરજે, લેજે આપ હનુર;
કુંથુ જનવરજી બાલ મિત્ર ચરજી, સ્વીકારો થાડી
મગન. શીવરમણી૦

શ્રી અરનાથજીનું સ્તવન.

જૈન ધર્મ દ્વંદ્વ ધરો છે ચિંતામણી, મારો કર્મ
કરો ઠાર વરો શીવરમણી,
દુર દેશાંતરથી તુમે આન્યા સૌદાગર ગુણવંત;
જાવું છે હજી દુર તુમારે પકડો કોઈક સંત. વરો
શીવરમણી.

જનમ જરા મૃત્યુ તણા, ભય તે અપરંપાર;
નરક નિગોદથી ભમતાં ભમતા, પામ્યો મનુષ્ય
અવતાર. વરો શીવરમણી.

ધર્મ રૂપી દ્રવ્ય એલવી, પહોચે શીવપુર વાસ;
મનુષ્ય ભવ પામી કરી, તુમે એવા કરોને પ્રયાસ.
વરો શીવરમણી.

પાંચે ઇંદ્રી વશ કરો, મારો આર કષાય;
ત્રણ દલાલની સંગતથી, વ્યાપાર તે બહુ થાય. વ૦
શ્રી અરનાય કૃપા કરો, દેજો શીવપુર વાસ;
બાલ મિત્રની વીનતી, પ્રભુ પુરો મનની આશ.
વરો શીવરમણી.

શ્રી મહાલી નાથજીનું સ્તવન.

રાગ પરજીયો પાનીને ગમકા મચાયા.

મહાલી જીનેશ્વર વંદીયેં એ ટેક.

મીથીલા નયરી અતિ શોભતી, કુંભ નરેસરરાય. ૨
રાણી પ્રભાવતી ઉદરે, મહાલી નાથ પ્રભુ આય, ૧મ
પૂર્વ ભવે માયા કરી, તેથી લાગ્યા બહુ પાપ; ૨
સ્ત્રીપણે આવીને ઊપના, એવો માયાનો છે વ્યાપ,
છમિત્રને પ્રતિ બોધતા, કીધો બહુ ઊપકાર. ૨
તિમ અમને પ્રતિ બોધ જો, કરો એહ ઊપકાર; ૩

એવું બ્રહ્મીને અમે ત્યાગશું માયા કપટ બીકાર, રે
બાલમિત્રની વીનતી, અવધારે તે શ્રીકાર. ૬૪

શ્રી મુનીસુવ્રત જન સ્તવન.

વનચર વીરા વધામણી એ રાહ.

મુની સુવ્રત જન સાંભલો, શી કહું દુઃખનીરે વાત,
પાપના પીંડ સમાન હું, તુમે છો જગ તાત. મુની ૧
બાહર સુક્ષ્મ નીગોદમાં, ભમ્યો અનંતો કાલ,
છેદન ભેદન વેદના, કાલ અનાદિ વિશાલ. મુની ૨
બીતી ચઊરંદ્રી જીવમાં, ભમ્યો કાલ અસંખ્ય;
જલચર થલચર ખેચરે, ભમ્યો સંખ્યા સંખ્ય,
મુની ૩

તીમ પંચેંદ્રી તીર્યંચમાં કીધાપાષ અપાર.
તેથી વલી વલી નરકમાં ઊપજ્યો બહુવાર,
મુની ૪

સાતે નરકમાં વલી વલી, ઊપનો વાર અનંત;
પરમાં ધામીની દેવના, પાપી જીવસહંત, મુની ૫
પકડી. પકડી પછડતા, દેતા ઉપર માર.
કરવતથી શીર વેરતા, મારે વલી તરવાર, મુની ૬

એમ અનંતી દેવના, સહી મેં વાર અનંત;
 પણ આ પાપી જીવને, દુખનો આગ્યો ન અંત,
 મુની ૭

જગ વધત જનરાજી, હવે આગ્યો તુમ પાસ.
 છોડું નહી હવે છોડો, તુજમાં છે મુજ આશ,
 મુની ૮

જીવ અનંતા ઊધર્યા. દેઈ અક્ષય જ્ઞાન;
 બાલ મિત્રની વીનતી, ચિત ધરજો ભગવાન,
 મુની ૯

શ્રી નમીનાથજીનું સ્તવન.

દશા આ શી થઈ મારી-એ રાહ.

મોહનગારી મનોહારી, શોભા નમીનાથની
 ભારી;
 મરતક મુકુટ મણી તણી, કાંતિ અતિ ઝલકંત;
 બાલ સ્થલ પણ ઝલકતું, કુંડલથી ઉલ્લસંત;
 સકલ આંગે શોભાકારી, છબી દેખી જાઉં વારી;
 શોભા ૧

આંગી ચડી જડાવતી, હીરામણિ ઝલકંત;
 મુખ છબી કોટી ચંદ્રમાં, નેયણા અતિ વિકસંત;
 જગત શોભાતી હરનારી, દેખી વંદે છે નરનારી.
 શોભા૦ ૨

સમકીત દે દાતાર તું, દેતું અક્ષય જ્ઞાન;
 પદ પદ તાહરી વંદના, શ્રીપતી શ્રી ભગવાન;
 બાલ મિત્ર ભક્તિ તારી, સકલ સુખનો દેનારી.
 શોભા૦ ૩

શ્રી નેમનાથિજી સ્તવન.

પ્યારા નેમ માનો, નહિં પાછા જાઓ દીન દયાલ
 કૃપા કરી આવો;
 દયો દયો સંસારનો લાહો, નહિં પાછા જાઓ.
 એ ટેક.

રાજુલ—તુમ વીના સંસારમાં, અવર ન કે આ-
 ધાર;
 આડી આવી ઉભી રહું, ક્યાં જશો
 આવાર;

નેમનાથ—સ્વારથી ચાલ્યો નહીં ઊભું રહેવાયછે,
રાબુલ—પરણ્યા વિના જોડાં કેમ જવાય છે. ખ્યા-

રા નેમ માનો નહીં પાછા જાયો.
ફર ગ્રહીને ભલે પછી જાયો, માનો
માનો જદવ પતી જસો નહીં;

નેમનાથ—અષ્ટ ભવાંતર હું રહ્યો, તુજ સાથે સુ-
ણનાર;

નવમે ભવતુમે હવે, આવો અમારી સાર;

રાબુલ—મુજથી સાથે પાણુ હવે અવાય છે, બાલ
મિત્ર મનરાજી બહુ થાય છે. ખ્યારાં

શ્રી પાર્શ્વ નાથજી સ્તવન.

પાણી ભરવા હું ગઈતીરે એ રાહ.

ગંગાતટ તપો વનમાંરે બની રચના ભારી,
પંચ અગની તપંતોરે તાપસ બહુ અહંકારી;
એ ટેક.

સાખી.

પાર્શ્વ કુમર આશી કહે, સુણ તપસી એક વાત,
આવી તપસ્યા કાંકરે, જીવ બલે સાક્ષાત.

જયણાવિણુ તપ ફલરે નથી કાંઈ શુભકારી,
 અજ્ઞાન તપસ્યારે દુરગતી અધિકારી; ૧ ગંગા
 તવ તટકી તાપસ કહે, સુણુ તું રાજ કુમાર.
 અશ્વ ખેલાવે જઈ કરી સુંબણા તપસાર;
 તવ અગનીથી બલતોરે કઢાવ્યો પનંગ ભારી,
 નવકાર સુણાવીરે કીધો ઈંદ્ર અવતારી ૨ ગંગા.
 કમઠ કાલ યોગે ચવી, થયો તે મેઘ કુમાર,
 પાર્શ્વ પ્રભુની ઊપરે, વરસાવે જલધાર;
 પુરવ ભવ વૈરેરે, કરે ઊપ સર્ગ ભારી,
 ઈંદ્રાસન ચલીયુરે, જોવે અવધી ધારી. ૩ ગંગા
 ઘરણુંદ્ર પદમાવતી આવ્યા ત્યાં તતકાલ,
 ઊંચી પીઠ રચી તીહાં થાપ્યા ત્રિભુવન પાલ;
 ફણી છત્રની છાયારે પ્રભુ મસ્તક ધારી,
 દુષ્ટ કમઠને જાણોરે દીધો સીક્ષા ભારી ૪ ગંગા.
 ઓગણી સેં એકાવને, અહમદ નગર મઝાર,
 બાલમિત્ર સ્થાપીત થઈ પાર્શ્વ પ્રભુ સુપસાય;
 મેખરો મલી ગાવેરે, સુણા તુમે નરનારો
 પ્રભુ નામ જપતારે, પામો તુમે ભવપારી. ૫ ગંગા

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

ચંદ્ર વખત શો આવીઓ-એ રાહ.

ઈંદ્ર આનંદે આવીયો, પ્રભુ દર્શન મન ભાવીયો.
સર્વ ભેલા કર્યા દેવ, કહે કરીએ પ્રભુ શેવ;
ત્યાં સુધોષા ઘંટ બજાવીયો. ઇંદ્ર ૧

કરે ઇંદ્ર પાંચ રૂપ, ચીત્ત ધારી મન ચુંપ;
પ્રભુ આગે ત્યાં વજ્ર ઉલાળીઓ. ઇંદ્ર ૨

લઘુ વય પ્રભુ બાળ, કેમ નાખું જળધાર;
પ્રભુ પગેથી મેરૂ કંપાવીયો. ઇંદ્ર ૩

દ્વીપ નંદી સરે જાય, મનમાં આનંદ ન માય;
ત્યાં અઠાઈ મોહોત્સવ કરાવીયો. ઇંદ્ર ૪

આવી સોંખ્યા માતૃ પાસ, વીર પુરો મારી આસ;
બાલ મિત્ર પ્રભુ ગુણ ગાવીયો. ઇંદ્ર ૫

વિનતી ધરજો ધ્યાન જનવર વિનતી ધરજો ધ્યાન.
નાભીરાયા મારૂદેવીકો નંદનરૂપ અનુપમ સાર, જ.
દેશ દેશકે યાત્રી આવે પુજા કરે નર નાર જન
નગર મંડળ દુખ વિહંગન ભવદુખ ભંજનહાર, જ.

શ્રી જૈન બાલમિત્ર મંડલી અહમદનગર મઝાર, ૭.
એ કર જોડી અરજ કરે છે ઉતારો ભવ પાર, ૭૦

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો.

અજીત જીન અજીત કારો દીન જાણી,
હું છું પામર પશુ સમ પ્રાણી. એ ટેક.
વણિજ કર્યા મેં વગર વિચારે,
કીધી ન કાંઈ કમાણી,
મુળગી મુડી લાવ્યો હતો જે,
તે પણ તેમાં સમાણી.

અજીત ૧

મુડી વિનાનો હું મુરખ પ્રાણી,
મેં પેહેલી વાત ન જાણી;
હવે કાંઈ આપો દ્રવ્ય પ્રભુજી,
દાસ પોતાનો જાણી.

અજીત ૨

સેવા કીધી તાહરી પ્રભુજી,
ચીંતામણી સમ જાણી;
પારસ સ્પર્શ થકી જીમ હોવે,
લોહ કંચન ગુણ જાણી.

અજીત ૩

તુમ સેવક જગમાંહે ધણા છે,

પણ તેતો ગુણ જાણી;
પણ આ સેવક બહુ દુખીયારો,
તારો તુમે દયા આંણી.

અભત૦ ૪

રાજ ખુશીથી આપો તો સાર,
નહિં તો લેશું તાણી;
બાલક બાલમિત્ર નહિં છોડે,
કર કરૂણા એમ જાણી.

અભત૦ ૫

સ્વામી ધીર ધરો સ્વામી ધીર ધરો,
સ્વામી રીસાઈ જાઓ શું દુખ કરો પ્રીત કરો;
આગે સરો નહીં પાછા ફરો સ્વામી ધીર ધરો. ૧
વલી વલી નમુ મુજ સામે જુવો,
હઠ છોડો પ્રીત સાને ખુવો;
આવો આવો આવો આવો આવો આવો,
સુખના સાગર આવાર;
ઠારોજગાર હે પ્રાણ સુજાણ દુખ હરો. સ્વામી૦ ૧
પ્યારી ધીર ધરો પ્યારી ધીર ધરો,
તથા રીસાઈ જાતો હું સાને કરો;
ચિત્ત ધરો પાછો ફરીશ નહીં નિશ્ચે કરો. પ્યા૦ ૨

તત્વે તત્વે કરી ધર્મ જીવો, છોડો હવે સંસાર કુવો;
 ચાલો ચાલો ચાલો ચાલો ચાલો ચાલો,
 જીવો સીદ્ધ પુરી દરબાર માનો લગાર;
 તું નારી છો પ્યારી સુખ કરો પ્યારી ધીર ધરો. ૩

શ્રી નેમનાથનું સ્તવન.

જાય જાય જાયરે મારો,
 પ્રીતમ નેમ કુમાર. ઐ ટેક.
 પશુ પુરયાં છે પાંજરે તેણે,
 કરયા શબ્દ સહુ સાથ;
 ઐ પશુનાં પાપથી,
 પાછા વહ્યા જગનાથ;
 દયા વીચારી પણ મુજને,
 વીસારી નિરાધાર.

જાય જાય ૧

સખી તું જાને દોડતી,
 રોકી રાખ ભરથાર;
 હું આવું છું પાછલે,
 કરતી નિપટ પોકાર;

જે જશે તો એ,

એલે ગયો અવતાર.

જન્ય જન્ય૦ ૨

એમ કરતાં જે જાઓ પીયું તો,

લેજો મુજને સાથ;

આવીશ હું તુમ પાછલે,

પ્યારા નેમી નાથ;

બાલ મિત્રની અરજથી પ્રભુ,

પાલો શીવવર નાર.

જન્ય જન્ય૦ ૩

અરે હાય હાય ક્યાં જવું કરું શું હવે-એ રાહ.

કર્મ રીપુ છોડ મને રણ થકી લગાર,

આપી આપી થાક્યો તોય હજી હું કરજદાર. ૧

મૂલ દ્રવ્ય તાહરું કેટલું હતું વીચાર,

ભવરૂપી વધારી વ્યાજ તેં કર્યું અપાર. કર્મ૦ ૨

મનુષ્યને તીર્યંચના ભવ ભટકીયો કેઈ વાર,

નારકીમાં જઈને ખાધા યમ તણામેં માર. કર્મ. ૩

કઈ ભવાંતરે હું થયો મહામુની વીચાર,

મેરૂ સમમેં એધા મોહપતી કીધા અપાર. કર્મ ૪

સર્વ તાહરા માટે કર્યા એહમેં વેપાર,
 તોય હજી હું રહ્યો શું તાહરો કરજદાર. કર્મ ૦ પ
 આપું છું જમીન સમકીત સાદુકારં,
 બાલ મિત્ર કહે છે ત્યારે વરીયે શીવનાર. કર્મ ૦ ૬

ગુંહલી.

સૂત્ર ઉત્તરા ધ્યયન સાંભલોરે,
 મન ધરી અધિક ઊલ્લાસરે. સજની મોરી;
 સૂત્ર સુણો ભવી ભાવ સુરે,
 સુણી કરો કરણ પવિત્રરે. સજની મોરી.
 વીર જનંદજને વંદીયેરે,
 ચોવીશમાં જન રાજરે સજની મોરી;
 ભાખ્યું ભવિક જન કારણરે,
 સૂત્ર ઉત્તરા ધ્યયન સારરે સજની મોરી.
 આદિમાં વીનય વખાણીયોરે,
 પછે ભાખ્યાં ધરમના ભેદરે સજની મોરી;
 તત્ત્વ નવે નય સાતથીરે,
 વણી સ્યાદ વાદ વિચારરે સજની મોરી.

નરક નીગોદ તણા કહ્યારિ,
 માહા દુઃખ અપરંપારે સજની મોરી;
 સુંણતારે ચીત ચંચલ થયારે,
 ખારો લાગે છે સંસારે સજની મોરી.
 મુનીનાં અધિકાર બહુ કહ્યારે,
 સ્વયં બુદ્ધ નમી રાયરે. સજની મોરી;
 નાથ વિનાનાં અનાથીએરે,
 બુઝ્યો શ્રેણીક રાયરે. સજની મોરી.
 ઈત્યાદિક બહુ વાત થીરે,
 અધ્યયન છત્રીસ સારરે. સજની મોરી;
 શ્રોતા વક્તા ઊલ્લાસથીરે,
 અહમદ નગર મોઝારરે. સજની મોરી;
 સંવત ઓગણીસ એકાવનેરે,
 સુંદર આશ્વીન માસરે. સજની મોરી.
 અષ્ટમી આનંદ કારણીરે,
 કહે મનસુબળ ઉદ્ધાસરે સજની મોરી.

અક્ષય જ્ઞાન કૃતી.

રાગણી ખુમાચ હુમરી તાલ દીયચંદી.

આજ શ્યામ મોહલીની બંસરી બજાયકે એ રાહ.

દેખી જનરાજ આજ અંગીયાં સુ અંગકી એ ટેક,
કનક પત્ર કોરણીમેં ચંદ્રકે પ્રકાસસી;

ચંદ્રકે પ્રકાસ જેસી હીરાકી કની બની, દેખી ૧
મસ્તકે મુકુટ કાન કુંડલે સોભા બની.

હીરા કંઠી હાર ગલે માલ મોતીયનકી, દેખી ૨
કલંતોનેં અમૂલ અકૂલ કરણીકા કલી;

ગંધતો સુગંધ ધુપ વાસથી બની બની દેખી, ૩
બાલમિત્ર અગીયાં રમાવીને રચી રલી.

દેખી દરસ તાહરં અક્ષય જ્ઞાનની આસા ફલી,
દેખી ૪

રાગણી ખુમાચ હુમરી તાલ ત્રીવટ.

દરસન બીન અંખીયાં તરસ રહી એ રાહ.

જન દરસન અંખીયાં તરસ રહી એ ટેક,

દીન દયાલુ દેમુજ દરસન;

દરસ બીના સુધી નાહિ રહી.

જન ૧

વિરહ વ્યથા તુજ બીન મુજ વ્યાપત,	જન ૨
વિરહ દસા મોપેં બરસ રહી;	
છયલ છબીલાહે છોગાલા,	જન ૩
છાંડી ન છુટત પ્રીત રહી.	
તુજ મુરતી મન મોહન ગારી,	જન ૪
દુર રહી લલચાય રહી.	
યું કહતી રાજુલ ગીરંનારે,	જન ૫
સમયસરનમે જાય રહી.	
લહી દીક્ષા સીક્ષા ગ્રહી જનની,	જન ૬
ચરન કરન ગુન ચાહાય રહી.	
બાલમિત્ર દરસન કરસનસેં,	જન ૭
અક્ષય જ્ઞાનગુણ પાય રહી.	

શ્રી કેસરિયાજનું સ્તવન.

તુંન કમલા પીયરવા એ શહ.

મોરી લાગી બગનવા હૈ કેસરીયા મોરા એ ટેક
સામરી સુરત મોહિની સુરત,
મને લાગે મન હરવા હૈ કેસરી મોરા.

તું શરણાગત વચ્છલ હે જન,
 તુંહિં તારણ તારણવા હો. કેશરીયા મોરાં ૨
 ભવ ભય હરણ ને શિવ મુખ કરણ,
 તુંહિં અશરણ શરણવા હો. કેશરીયા મોરાં ૩
 તારક પદ નિસુણી તુજ કાંનેં,
 આંચો પાપ નિહણવા હો. કેશરીયા મોરાં ૪
 અક્ષય જ્ઞાન દે બાલ મિત્રને,
 આત્રા સક્ષ્મ કરણવા હો. કેશરીયા મોરાં ૫

રાગ કેરબો.

નાલીજકે નંદાજ શું લગા મેરા નેહશ એ સહ.

ભાવ ધરી કેશરિયા વંદો પાપ નિકંદો ટેક.
 ચંદ્ર સુરજ કોટી જાડી છબી છાજે,
 મુખ સોહે જાકો દેખો પુનીમાકો ચંદો. ભાવં ૧
 શીરપર મુકુટ મનોહર ઝલકત,
 કોટી કીરણ માનુ હસત હોરદો. ભાવ ધરીં ૨
 સુંદર સામરી સુરત મુરત,
 વંદતા નરનારી ધરત આનદો. ભાવ ધરી. ૩

ચરન શરન કર સખ જન ધ્યાવત,

હરખત ધરત ઉમંગ અમદો.

ભાવ ધરી૦ ૪

શીવ વધુ કર કરશન કર કરણા,

દંશણુ નાણુ ચરણુ તર કદો.

ભાવ ધરી. ૫

અક્ષય જ્ઞાન અક્ષય ગુણ દાયક,

બાલ મિત્ર મન શ્રી જન અદો.

ભાવ ધરી૦ ૬

રાગણી પીલુ.

જત્રાનું ફલ મોહ દીજે કેશરીયા,

જત્રાનું ફલ મોહ દીજેરે. એ ટેક.

જે મુનથી તુમ શિવપદ પાચે,

તે ગુણ મુજ પ્રગટીજે કેશરીયા.

૧

જે કરતાં ક્ષાયક ગુણ પ્રગટે,

તે કરણી બગશીજે કેશરીયા

૨

બાલમિત્રને અક્ષય જ્ઞાની,

તુમ સરીખો પ્રભુ કીજે કેશરીયા.

૩

કેશરીયાજીનું સ્તવન.

શ્રી જગત્પતિ એ રાહ.

તારની તું તાર તારની તું. તાર કેશરીયા દાતાર
 તું હિંગાર આજ વાર એ ટેક.
 જય જય શ્રી રીસહેશર સ્વામી,
 મરૂદેવાનાં નંદ;
 સામલી સુરત મોહની મુરત,
 દેખંતાં આનંદ. તારની તું તાર૦ ૧
 સામલીયા કેશરીયા સ્વામી,
 કેશરમેં ગરકાવ;
 ફૂલા કેશ શેખરાનેં,
 મુઝટે સાવ જડાવ. તારની તું તાર૦ ૨
 તું કરૂણા કર કરૂણા સીંધુ,
 કેવલ કમલા કંત;
 ધુલેવાના સ્વામી મારા,
 જય જય શ્રી ભગવંત. તારની તું તાર૦ ૩
 ભૌકોના મનવંછીત પુરો,
 નોધારા આધાર;

જગવચ્છત તું જગતોને,
 ઉતારે ભવ પાર. તારની તું તાર. ૪
 અક્ષય જ્ઞાનની પ્રાપ્તી માટે,
 ભવ ભવ તાહરી સેવ;
 બાતમિત્ર સેવક ધમિ જ'પે,
 દે દેવાધિદેવ. તારની તું તાર. ૫

શ્રી તારંગાજીનું સ્તવન.

દેશી કડખાની.

તાર તું તાર તું તાર જનરાજ તું,
 પાપના તાપથી વારનાર;
 પાર ઉતાર દાતાર સંસારથી,
 તારંગાના ધણી તું ઉદાર. તારં ૧
 અજીત જનરાજ મુજ સાર તું કાજને,
 અમર પદ રાજ સમરાજ આપ;
 તે ભણી પુણ્યે પાપથી ધુણ્યે,
 સમકોત દેઈ મુજ માર છાપ. તારં ૨
 અતારણ શરણને ભવભય હરણ તું,
 શ્રી સુખ કરણને તરણ તારું;

ચરણ શુદ્ધ કરણને વરણ ગુણ સ્વગુણનાં,
મરણનાં ભય થકી દુર વાર. તાર૦ ૩

ગુણ અનંતા પ્રભુ તાહરા અંગમાં,
તું પ્રભુ ગુણ તણા પીંડરૂપ;
એક પ્રદેશમાં ગુણ અનંતા ભર્યા,
સ્વગુણ ભોગી અજરને અરૂપ. તાર૦ ૪

તુજ ભણી જે નમેં વાર એક તેહને,
સ્વપદની સંપદા રૂપ થાપ;
બાલમિત્ર એવું જાણી પ્રભુ વિનવે,
અક્ષય જ્ઞાન મુજ તુંજ આપ. તાર૦ ૫

હોરી.

મેરે સાહેબ આદિજનંદ ચંદ એ રાહ.

મેરે સાહેબ અજલ જનંદ ચંદ મોકું અપનો
રૂપ દરસ દે. એ ટેક.

તું રત્નત્રય રૂપ બીરાજે,

તુજ ગુણ રંગમેં રસદે.

મેર૦ ૧

તું પરમાત્મ પુણાનંદી,

પરમાત્મતા કરસદે.

મેર૦ ૨

તીર્થ પતી તારંગેશ્વર વું,
કરુણા નજરકુ બરસદે.
બાલમિત્ર જત્રા ફલ માંગે,
અક્ષય જ્ઞાન સરસદે.

મેરે૦ ૩

મેરે૦ ૪

શ્રી તારંગાજીનું રતવન.

સવાલાખ ટકાની જાય એક ઘડી એ રાહ.

તારંગાની ટુકેરે મનમોહી રહું, ટેક.

તારંગાનું ઉંચું દેહેરું,

ઉંચપણું તો નવ જાય કહું. તારંગાની૦ ૧

તીર્થ પતી શ્રી આદિ જીનેશ્વર,

ઝગમગ તેજ તે ઝલકી રહું. તારંગાની૦ ૨

નયણાનંદ જગત પ્રભુ નીરખી,

હરખીત મન-મારું નાચી રહું. તાર૦ ૩

માલમિત્ર હાયક દેખીને,

અક્ષય જ્ઞાનપદ જાયી લહું. તારંગાની૦ ૪

રાગ સૌરઠ તાલ પંજળી.

કુખરીને જાડુ ડારા એ રાહ.

જય જય રાણુપુરા મહારાજ એ ટેક.

મુલ નાયક શ્રી આદિ જીનેશ્વર,

ચૌમુખ ત્રીન ઉદારારે. જય જય રાણુપુરા. ૧

સમેત શિખર નંદીશ્વર અષ્ટાપદ,

સહસ્ર કોટ મનુહારારે. જય જય રાણુપુરા ૨

ઉત્તર દક્ષિણ પુરવ પશ્ચિમ,

એ ચિહ્ન ચૈત્ય જુહારારે. જય જય ૩

પાછલના ત્રીન ચૌમુખ વંદી,

દોદો વલી ગંભારારે. જય જય ૪

ચાર દિશિ દેરી ચોરાશી,

સનમુખ કરિવર પ્યારારે. જય જય ૫

ત્રીન ચૌમુખ એક ચૌમુખ ઉપર,

થંભ તણે નહીં પારારે. જય જય ૬

ચોરાશી ભુમીવર સુંદર,

પડીમાંનો નહિં પારારે. જય જય ૭

સર્વ મળી ચોવીશે મંડપ,

થંભ ઉત્તંગ અપારારે. જય જય ૮

દીન દયાલ દયાનિધિ ગુણુનિધિ,

દીઠ દુરિત હરનારારે.

જય જય૦ ૬

શરણાગત વચ્છલ મનમોહન,

જનવર જગદાધારારે.

જય જય૦ ૧૦

ઉદ્ધાસત ભાવ ચરણુ તુમ ભેટયા,

ભેટયા પાપ હુમારારે.

જય જય૦ ૧૧

બાલમિત્ર યાત્રા ફલ માંગે,

અક્ષયજ્ઞ દાતારારે.

જય જય૦ ૧૨

બનઝારાની રાહ.

કર જન વચ્ચનામૃત પાના,

એ અવસર પાય પ્રધાના એ ટેક.

એકવાર અમૃત જો પાવે,

તન તાપ સકલ સો મીટાવેજ,

ખટમાશી રોગ હરાના.

એ અવસર૦ ૧

ફીર રોગ કબહીં નહીં પાવે,

એસો શીતલ અંગ સોહાવેજ;

હાવે દૈવીક રૂપ નીધાના.

એ અવસર૦ ૨

એ ફલ અમૃતકે કહીયેં,

સોતો દ્રવ્યહીં ફલ સરદહીયેંછ;

અબ ભાવ અમૃત ગુન ગાના.

એ અવસર. ૩

ઈહ પ્રગટે પૂર્ણ સમાધી,

મીટ જાય સકલ સો ઉપાધી;

ભવ ભવકા રોગ મીટાના.

એ અવસર. ૪

ફીર જનમ મરણ નહીં પાવે,

જહાં રોગ શોક નહીં આવે;

એસે સ્થાનક પર પહુંચાના.

એ અવસર. ૫

એ ફલ સબ છન બાનીકે,

જો લાગે મનમેં નીકેછ;

તો સાધો સદાય સયાના.

એ અવસર. ૬

છનવરછ પરમ ઉપકારી,

બાલમિત્રને અરછ ઉચ્ચારીછ;

દેના અક્ષય જ્ઞાન નીધાના.

એ અવસર. ૭

રાગ સૌરઠ તાલ પંજબી.

કુબરીને જાહુ ડારા એ રાહુ.

હો મન કર છનવર ગુન ગાના. એ ટેક.

ચંદ ચકોર જ્યુ પ્રીતિ લગીહે,

કેડી ધન 'બરસાનારે. મનકરે જનવરં ૧
 દીપ પતંગ બ્રમર શુભ ગંધે,
 કરિણી કરી લપટાનારે. મન કરે જનવરં ૨
 પનીહારી હસ બોલત મચકત,
 તદપિ મટુકી પ્રધાનારે. મન કરે જનવરં ૩
 વંશ ઉપર નટ બેસત તદપિ,
 દોર ઉપર ચિત્ત તાનારે. મનકરે જનવરં ૪
 દીન મીન ધન જલ પર માચત,
 રાચત ગુન જ્યુ' સયાનારે. મન કરે જનવરં ૫
 તેસે' ધ્યાન ઠરાય જનંદ પર,
 કરે સુમરન સુપ્રધાનારે. મન કરે જનવરં ૬
 બાલમિત્ર યુ' સખ પાવેગો,
 અક્ષય જ્ઞાન નિધાનારે. મન કરે જનવરં ૭

રાગ કેરબોં.

નાલીજીકે નંદાજીસે' લગા મેરા નેહરા એ રાહ.
 સાંઝ સમે' જનરાયા વંદો જનરાયા વંદો. એ ટેક.
 શાંતિ કરણુ શ્રી શાંતિ જીનેશ્વર,
 શાંતિ કરણુ માનુ' શાંતિકો કંદો. સાંઝં ૧

પાપરૂપી સખ તાપ હરનકું,	
શીતલ મુખ જોકો પુનીમાકો ચંદો.	સાંજ૦ ૨
તેજ પ્રતાપ ભામંડલ ઝીલત,	
સહસ્ર કીરણ માનું સોહત અમંદો.	સાંજ૦ ૩
જઘન્યસેં કોટી સુર સેવત,	
નીશીદિન સોહત જોકો દેવછંદો.	સાંજ૦ ૪
મોહ મુભટકું કટન જાકી બાની,	
સમતા રસ માનું ઝરે મકરંદો.	સાંજ૦ ૫
અક્ષય જ્ઞાન પરમ પદ પ્રાપક,	
બાલમિત્ર પાવે પરમ આનંદો.	સાંજ૦ ૬

રાગણી પીલુ પંજખી તાલ.

તો બીના ઐર ન જાયું છનંદરાય, એ ટેક
 ઐર દેવ સીવ દેવે એમત;
 સાંભલી કીમ કરી રાયું છનં દરાય,
 એ મત જે ધારે તે જનનું;
 સમકીત કીમ રહે સાયું છનં દરાય. તોબીન ૧
 જબહિં તબહિં તુમ દેવાગે,
 એહ વચત તહિં કાયું છનં દરાય;

સમકીત રત્ન દીખાયો તબસેં,
 માનત હું સબ સાચું જનં દરાય. તોખીન. ૨
 આગે અનેક ઊધારે સુનકર,
 ચરન કમલ પર માચું જનં દરાય;
 અક્ષય જ્ઞાન દાયક દેખીને,
 ખાલમિત્ર બની નાચું જનં દરાય. તોખીન ૩

પ્રભુ તારી કળા ન કળાય જરી. એ રાહ
 સિદ્ધ ગીરીનેં ભજે ભવી ભાવ ધરી,
 શીવ સૌખ્ય કરી. સિદ્ધ ગીરીનેં. એ ટેક.
 કાંકરે કાંકરે સિદ્ધ અનંતા,
 થયા સકલ કર્મ નાશ કરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૧
 જશ મહિમાનો પાર ન આવે,
 જે કહે કેવલજ્ઞાન વરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૨
 પાપી અભવ્યતો નજરે ન દેખે,
 દેખે પણ નહીં ભાવ જરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૩
 ભવી માને અભવી નવીમાને,
 સમકીત વાસના એજ ખરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૪
 વંદન કરીયે નિંધા ન કરીયે,

આશાતનાથી એમ ડરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૫
 પાપી ઊદ્ધારક એ ગીરીવર છે,
 યાત્રા કરે પાણી છ હરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૬
 ચંદ્ર સેખર નીજ ભગની ભોગી.
 મોક્ષ ગયો છેવટ ઊદ્ધરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૭
 ભવં કોટી દુઃખ નાશક યાત્રા,
 એવી મહિમાં ગુણથીજ ભરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૮
 નિત્ય નિત્ય યાત્રા ફલ મુજ હોજે,
 બાલમિત્ર અક્ષય જ્ઞાન વરી. સિદ્ધગીરીનેં ૦ ૯

સમોવસરણુ સ્વરૂપ દર્શક મહત્તી જન સ્તવન.
 પાણી ભરવા હું ગઈતી સાહેલીની સંગે એ રાહ.
 સમો સરણુની સોભારે કહું સું વિસ્તારી,
 ત્રિભુવનપતી છાજેરે શાસન પતીજયકારી એ; ટેક
 ત્રણ ગાઉની ઊચતા. યોજન એક વિસ્તાર,
 રજત કનકને રત્નનાં ત્રણ ગઢને ચડી દવાર.
 વીસ સહસ પાહુંડીયારે કે ચારે દવાર મહત્તી,
 તીજ ગઢ બેસેરે કે પરખઢા બાર મહત્તી. સમો જ
 રત્ન સીંહાસન બેસીને, ચઢી મુખ શ્રી ભગવંત,

પાંત્રીસ ગુણયુત દેસનાં, ચોત્રીસ અતિ સયવંત;
 ચોજન એક ગામીરે કે વાણી અમૃત ધારી.
 સદુ સમજે સ્વભાષારે એ પણ છે બલોહારી. સમો
 અસોઠ વૃક્ષ દીવ્યધ્વની, દેવા સુર પુરંત;
 છત્ર ત્રય આમર લે, પ્રભુ ભામંડલ વંત,
 દુંદુભી તીહાં વાજેરે સુર વૃષ્ય વૃષ્ટિ.
 પ્રાતિહારજ એવારે શોભે જેહને અણ. શમોસ, ૩
 મહત્તી જીનેશ્વર વંદતા, ભવ કોટી દુખ જય,
 બાલમિત્રને દીજીયે, અક્ષય જ્ઞાન પસાય,
 ભવો ભવ તુમ સેવારે પ્રભુજ અનુ સરીયે.
 નીજ ગુણને વરીએરે કે જઈ સીવમંદીરીયે સમો ૪

શ્રી શાંતિનાથજીનું સ્તવન.

હાં બીબી જાન સુનીયે જરી એ રાહ.

પ્રભુની ભક્તિ ખરી જ્ઞાનથી ભરી શ્રીવ શ્રી વરી
 હાં. એ ટેક

સાવીને વિવેક રૂદ્ધ, પુણ્યેં જીનરાજ;
 એણીક રાય જેમ મારા, સીજે સકલ કાજ
 પ્રભુની ૧

જાતા સુત્ર સાંગતે, પુજ્યી સત્ય ગોષ્ઠ,
 દ્રૌપદીને પુજા કેલી, જાલી પુણ્ય પોષ્ઠ; પ્રભુની. ૨
 સચ્ચી ગાત્ર અર્ધઆર્થે, પુજણ સુત્ર માંય,
 સતરો ભેડો પુજના, સુર્યાલ દેવરાય. પ્રભુની ૩
 કયા કરે વીચાર પ્રભુ, પુજનેકુ ચલ્લ;
 કર્મ હોય નિર્જરા, મીટેગા મોહમલ્લ. પ્રભુની ૪
 અઠે ઊઠેતું કાંઈ દેખે, દુર કર સલ્લ,
 અક્ષય જ્ઞાન બાલમિત્ર, શાંતિ મોહ મલ્લ. પ્રભુ ૫

મોહી રહ્યો છું મંદ હાસ્યમાં રસીલી તારા
 એ રાહ.

પ્રભુજી તારા મોહી રહ્યો છું ગુણગાનમાં.
 ગાનમાં બન્યો છું ગુલતાનમાં પ્રભુજી તારા; એ ટેક
 સમ કીત દેઈ મુજને લલચ્યાવ્યો,
 સાને સમજાવો હવે સાનમાં પ્રભુજી તારા. ૧
 દાયક થઈને દાનજ દેતાં,
 ખોટ આવે સી ખજાનમાં પ્રભુજી તારા. ૨
 પ્રભુ ગુણ રંગ રસે હું ભીનો,
 ભુલુ નહી હવે ભાનમાં પ્રભુજી તારા. ૩

આગે અનેક ઊધાર્યા તેમજ,	પ્રભુજી તારા. ૪
હું પણ આગ્યો મેદાનમાં.	
સેવા કરી સેવા ફલ માગું,	પ્રભુજી તારા. ૫
રાખો હવે પ્રભુ ધ્યાનમાં	
નહી દેસો તો ઊભા રાખીસ,	પ્રભુજી તારા. ૬
પકડી છોડો મેદાનમાં	
સેવક સેવા ફલ નહી છોડે,	પ્રભુજી તારા. ૭
હજીતો રહું છું પ્રભુ આણુમાં	
જ્યારે ને ત્યારે દેવુંજ પડસે,	પ્રભુજી તારા. ૮
નહી તો ઠરસો નાદાનમાં	
સેવા ફલ નિષ્ફલ નહી હોવે,	પ્રભુજી તારા. ૯
કહ્યું છે તુમેંજ વખાણુમાં	
નાભીનંદન મરદેવા માતાને,	પ્રભુજી તારા. ૧૦
દીધું કેવલ જ્ઞાનમાં.	
બાલમિત્ર ગાયન મંડલીની,	પ્રભુજી તારા. ૧૧
આશા અક્ષય જ્ઞાનમાં.	

અગાઉથી આશ્રય આપનાર ગ્રાહકોનાં નામ.

અહમદનગર

- ૨૦૧ શેઠ મોતીલાલ રૂપચંદ વાઈસ પ્રેસીડેન્ટ
૧૧ ગાંધી માણિકચંદ કેશવદાસ ખન્નનચી
૧૧ શા. છગનલાલ વાહાલચંદ સેક્ટરી
૫૧ ભાઈ મગનમલ હબીરમલ
૨૫ શા. ચુનીલાલ હાથીભાઈ
૧૫ મણીઆર મલુકચંદ જયચંદ
૧૫ શા. ડુંગરસી દીપચંદ
૧૧ વખારીઆ જેઠીરામ હાથીભાઈ
૧૧ શા. લલુભાઈ મોતીચંદ
૧૧ શા. ધરમચંદ નેમચંદ
૭ શા. દલસુખ હરીચંદ
૭ શા. દીપચંદ હરીચંદ
૫ શા. ચુનીલાલ ભગવાનદાસ
૫ ગાંધી મોતીલાલ લલુભાઈ
૫ શા. ચુનીલાલ જેઠીરામ
૫ શા. ભીખુભાઈ જોષિરામ

૫ શા. જેશીંગ હરીચંદ

૫ શા. હીરાલાલ વાહાલચંદ

૫ ઠાકર પરશોતમદાસ નારાયણજી

પુના.

૧૫ શા. મોતીચંદ ભગવાનદાસ

૧૧ શા. ભીખુભાઈ મુલચંદ

૧૧ શા. ખુબચંદ મોતીચંદ

બુનેર.

૧૦ શા. સાંકળચંદ હીરાચંદ

૧૦ શા. સરૂપચંદ વસ્તારામ

૫ શા. સરૂપચંદ હરીચંદ

શાહાપુર.

૫ શા. હરીચંદ ભુલા

આમલનેર.

૧૧ શા. મગનદાસ ખેમચંદ

કરજત.

૫ શા. પુલચંદ પાનાચંદ

